

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Ønsker hr. Rune Lund den anden korte bemærkning? Ja, det ser sådan ud.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):
Jeg må sige, at med hensyn til, om man skal udvise fleksibilitet eller ej i forhold til, om der er gået 1 time i onsdagsspørgetiden, afhænger det jo nok lidt af, hvem der sidder i formandsstolen. Der er jo forskel på hr. Poul Nødgaard og på hr. Helge Adam Møller, og der synes jeg, det er fjollet, og jeg synes, det er forkert, at der i forretningsordenen nu kommer til at stå, at det maks. skal vare 1 time, for der vil helt givet være nogle formænd, som vil kigge på uret, og når der har gået 3 sekunder over 1 time, vil der blive slået hårdt ned på spørgsmålene. Det tror jeg at flere folketingsmedlemmer her i salen kan nikke genkendende til.

Det, jeg egentlig synes er et problem i forhold til onsdagsspørgsmålene, er den her indskrænkning, for da regeringen trådte til i 2001, var der mulighed for tre spørgsmål om onsdagen, og det er så blevet indskrænket til to spørgsmål. Nu bliver det ét spørgsmål, medmindre man vil stille to spørgsmål til den samme minister. Man må ikke stille et spørgsmål til en minister og et andet spørgsmål til en anden minister. Det er da en indskrænkning, specielt set i forhold til, at der kun bliver 1 time til rådighed pr. minister.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Hr. Rune Lund har opbrugt sin taletid, og nu er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):
Jeg kan overhovedet ikke se, at der er sket nogen særlig indskrænkning der. Der er sket en nyordning af tingene, som de fungerer her i Folketinget i øjeblikket, hvor et stort flertal i Udvalget for Forretningsordenen – faktisk alle partier bortset fra Enhedslisten – har fundet, at nu må vi lige prøve det her system af.

Viser det sig så – og der vil jeg gerne række hånden frem til hr. Rune Lund og dermed også Enhedslisten – når det har kørt et halvt eller trekvart års tid, at der er ting i det, der nu gennemføres ifølge forslaget, der ikke virker særlig hensigtsmæssigt, så står det tydeligt og klart heri, at Præsidiet er klar til at lave de justeringer, der skal til. Så det synes jeg man skulle glæde sig over og i øvrigt også over, at Præsidiet sammen

med Udvalget for Forretningsordenen, hvor også Enhedslisten sidder, har været med til at leve op til det løfte, vi gav, om at gå hjem og prøve at se på de her ting.

Jeg beklager, at det har været så lang tid, men når demokratiet skal udfoldes sådan helt bredt, er man nødt til at tage den tid, der skal til. Det er også derfor, der står så stort et flertal bag det her, selv om jeg erkender, at der er nogle ting her i forslaget, som vi godt havde set lidt anderledes, men sådan er tingene nu engang, man får ikke altid lige det, man vil have.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Vi siger tak til ordføreren; der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det den næste ordfører, og det er hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):
Fru Line Barfod spurgte for et øjeblik siden, om hr. Poul Nødgaard nu kunne garantere, at der kom bedre svar fra ministrene i fremtiden; det kunne Dansk Folkepartis ordfører selvfølgelig ikke, men jeg tror næsten, jeg kan give den garanti under én forudsætning, jeg tror nemlig, at en meget væsentlig ting ved den ændring, vi lægger op til nu, er, at der kommer bedre spørgsmål, og en forudsætning for at få et godt svar er jo også, at der er et relevant og godt spørgsmål.

Jeg synes, svarene i forvejen er gode, men jeg tror faktisk godt, de kan blive bedre, hvis vi folketingsmedlemmer – og nu tager jeg både regering og opposition, for det skifter jo heldigvis indimellem, selv om det godt kan tage et par år i øjeblikket – stillede nogle færre og mere relevante og mere direkte spørgsmål.

Når jeg siger det, er det også lidt i forlængelse af bemærkningen i starten af hr. Svend Auken's ordførertale, hvor hr. Svend Auken sagde, at en af grundene til, at det var så godt med de her hasteforespørgsler, som vi nu indfører som en foresøgsordning, var, at det ofte kunne tage ganske lang tid, før en forespørgsel kom på, også selv om det var et vigtigt emne. Det har hr. Svend Auken jo ret i, men igen: Er det ikke først og fremmest vores egen skyld? Og jeg understreger igen, at når jeg siger vores egen, er det både regering og opposition. Da jeg kom i Folketinget første gang i 1977 som suppleant, havde man 13 forespørgsler i løbet af et år, og de kom stort set til, lige så hurtigt de blev stillet, for der var altså sådan halvanden om måneden; nu har vi 60